

NATURKLAGENÆVNET ORIENTERER

Nr. 482, januar 2009

Strandbeskyttelseslinien – inddragelse af altan til beboelse

Miljøcenter Ribe meddelte afslag efter naturbeskyttelseslovens § 15 til inddragelse af en altan på ca. 11 m² på 1. sal til beboelse.

Ejendommen ligger inden for strandbeskyttelseslinjen, ca. 70 m fra kysten. Ifølge BBR udgør bebyggelsen på ejendommen i alt 259 m², herunder 214 m² boligareal (fritliggende enfamiliehus, parcelhus).

Der var ansøgt om at inddrage altanen på 1. sal til beboelse, således at altanen blev tillukket ved at etablere et glasparti med to døre og træbeklædning for enden af altanen mod de skrå tagplader.

Miljøcenteret vurderede, at der ikke forelå et særligt tilfælde, som kunne begrunde en dispensation efter naturbeskyttelsesloven § 15. Der blev lagt vægt på, at husets afstand til kysten var ca. 70 meter, hvilket er inden for den oprindelige 100 meter strandbeskyttelseslinie, hvor beskyttelsen administreres særligt restriktivt. Fra matrikel til kysten var ca. 30 meter, og huset var solitært beliggende.

Klager (ansøger) gjorde bl.a. gældende, at der i den konkrete sag forelå en særlig begrundelse for at meddele dispensation til det ansøgte, da ombygningen skete inden for de eksisterende bygningsmæssige rammer på ejendommen. Det anførtes videre, at ombygningen, som ville ske med respekt for det eksisterende hus, ikke ville virke skæmmende i kystlandskabet, ligesom inddragelse af altanen til beboelse ikke ville medføre en større belastning af kystlandskabet, da ejendommen stadig ville have karakter af enfamiliehus.

Naturklagenævnet udtalte:

"Efter naturbeskyttelseslovens § 15, stk. 1, må der ikke foretages ændringer i tilstanden inden for strandbeskyttelseslinjen. Hovedformålet med bestemmelsen er at sikre en generel friholdelse af kystområderne mod indgreb, der ændrer den nuværende tilstand og anvendelse. Forbudet i naturbeskyttelseslovens § 15 retter sig mod tilstandsændringer. Det er en tilstandsændring, hvis der foretages ombygning af en eksisterende bygning, hvorved dens ydre fremtræden ændres. Ændret anvendelse af eksisterende bygning kan være omfattet af forbuddet mod tilstandsændringer, selv om der ikke sker en ændring af bygningens ydre fremtræden.

Der kan kun, jf. § 65, stk. 1, i særlige tilfælde gøres undtagelse fra forbudsbestemmelsen i § 15. Af hensyn til de nationale interesser, der er knyttet til kystområderne, dispenseres der kun, når der foreligger en særlig begrundelse herfor og når dispensationen vil være uden konsekvenser for den fremtidige administration af strandbeskyttelseslinjen.

...

I henhold til bygningsreglementet medregnes altanlukninger i beregningen af bebyggelsens etageareal, mens åbne overdækninger – herunder åbne altaner – ikke medregnes til etagearealet, jf.

bygningsreglement 2008, B.1.1.3, stk. 1-3. Af kommentaren til bestemmelsen fremgår, at overdækninger og overdækkede terrasser anses for åbne, når mindst én væg er helt eller delvist åben og ikke kan lukkes med vindue, dør, port eller lign.

Det må herefter lægges til grund, at lukningen af altanen vil medføre en forøgelse af ejendommens etageareal med ca. 11 m².

Naturklagenævnet finder, at det ansøgte – som indebærer en udvidelse af etagearealet og ydre bygningsmæssige ændringer – er en tilstandsændring, der kræver dispensation fra naturbeskyttelseslovens § 15. Nævnet finder imidlertid ikke, at husets ydre fremtræden ændres væsentligt ved tillukningen af altanen, idet altanen er trukket ind i bygningen – under det eksisterende tag – og de nye vinduer/facader flugter med facaden i stueetagen. Det er således Naturklagenævnets vurdering, at der er tale om et begrænset indgreb, som i den konkrete sag ikke ses at være i afgørende strid med de hensyn, der skal varetages efter naturbeskyttelseslovens § 15.”

Naturklagenævnet ændrede herefter miljøcentrets afslag til en dispensation.

(Afgørelse af 20. november 2008, j.nr. [NKN-1321-00265](#))

- naturbeskyttelseslovens § 15
- strandbeskyttelseslinjen (gammel 100 m)
- bebyggelse, udvidelse